

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Ved Juletid. [Paa gamle Malerier]

Citation: Richardt, Chr.: "Ved Juletid. [Paa gamle Malerier]", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Tredje Deel.*, 1895, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt03-shoot-workid65304/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Tredje Deel.

Den drysser sine Naale i den fattige Jord,
saa rigere Skov-Muld dannes;
den viser fra sig selv hen paa Fremtidens Flor,
— Granen er Skovenes *Johannes!*

Nøjet med Himlens Manna-Kost,
den seer mod Bøgenes Salc —
holder saa ydmyg ud paa sin Post:
De voxer! *mig* bør at dale!

— Granen, som Johannes, hører Advents-Tiden til,
og peger paa det som skal komme;
men, lyser der fra Toppen en Julestjerne mild,
fortæller den: vor Ventetid er omme!

Om Bethlehems-Barnet hvisker den,
straalende med hundrede Kjerter —
begjærer kun at staa der som »Brudgommens
Ven«,
der lyser Ham ind i vore Hjerter!

Ved Juletid.

Paa gamle Malerier
af Julenattens Glæde
har Oxen Lov at tygge,
og Fuglen Lov at bygge

i Stalden hos den Spæde,
som hos sin Moder dier.

Saa lad os ikke skille
hvad Krybben førte sammen,
men lade Trældyrs-Vrimlen
og Fuglen under Himlen
— som hist i Billedrammen —
gaa med til Julegilde
hos Frelseren den lille.

Lad Børnene faae Gaver,
og klip ej Fattig-Skjerven —
men lad en Smule dryppe
til Dyret og dets Krybbe!
og glem ej Jule-Kjærven!

Paaske.

Vor faldne Slægt,
 hvor trænger den til Frelse!
Vor onde Slægt,
 hvor trænger den til Skjul!
Vor syge Slægt,
 hvor trænger den til Helse!
Vor bange Slægt,
 hvor trænger den til Jul!